

tøjet ikke blev færdigt med sit Arbejde. Nu vil jeg spørge den højtærede Minister, om han er villig til, hvis Forholdene maatte tillade det, at lade dette Uddybningsfartøj fortsætte Arbejdet, saaledes at Grunden kan blive gennemgravet i den Dybde og Bredde, som man har ønsket, saa der ikke bliver lagt Hindringer i Vejen for Sejladsen, saaledes som det har været Tilfældet før. Jeg vil ligeledes spørge den højtærede Minister, om han vil lade Fartøjet udgrave en Grund, der ligger i Nærheden af Svendborg, og som kaldes „Pladen“. Nu kunde det maaske synes underligt, at jeg blander mig i denne Sag. Det er jo egentlig et Spørgsmaal, som det nærmest vedkommer de Herrer Repræsentanter fra Faaborg og Svendborg at tage sig af. Men naar jeg har tilladt mig at gøre det, er det, fordi der er sket en direkte Henvendelse til mig fra Havneudvalget dels i Svendborg og dels i Faaborg, og jeg har da lovet at ville støtte denne Sag. Jeg tillader mig derfor nu at fremlægge den her og rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han er villig til nu til Foraaret at lade denne Uddybningsdamper fortsætte og fuldende Arbejdet.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Hassing Jørgensen): Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) henledte i Begyndelsen af Mødet Opmærksomheden paa Nødvendigheden af nogle smaa Reforme ved Statsbanerne paa Belysningens, Opvarmningens og Renlighedens Omraade. Jeg kan ikke sige andet, end at jeg skal selvfølgelig tage det ærede Medlems Bemærkninger til Efterretning; jeg vil kun indskyde en ganske enkelt Bemærkning til det ærede Medlem. Jeg har lagt Mærke til, at naar det ærede Medlem siger Petroleumslampe, siger han altid osende Petroleumslampe. Det er virkelig muligt, at Petroleumslamper ikke oser, og jeg kan ikke aldeles systematisk forpligte Statsbanerne til ikke at benytte Petroleum de Steder, hvor det ikke passer at indføre elektrisk Lys. Men i øvrigt skal det ærede Medlems Henstillinger blive taget til Efterretning.

Det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen), hvis Udtalelser med Hensyn til Ekstraarbejderne jeg kan udtale Sympati for, henstillede til mig at tage denne Sag yderligere under Overvejelse, og det er jeg ogsaa villig til, men jeg vil ikke undlade at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hvis man forandrer

Timelønnen for Arbejderne i København, vil dette uvægerligt eller antageligt medføre tilsvarende Forandringer overalt i Landet, og saa synes jeg næsten ikke, at Virkningerne deraf er til at overse. Men jeg skal i øvrigt yderligere undersøge, hvorvidt man f. Eks. for særlige Arbejders Vedkommende kan opstille andre Regler end de sædvanlige.

Dernæst genoptog det ærede Medlem (L. Rasmussen [Vejle Amts 1ste Valgkreds]) Spørgsmaalet om Benyttelsen af Jernbaneraadet og henviste til, at hans Udtalelser i sin Tid under Lovens Behandling nærmest var gaaet i Retning af det ønskelige i at have et særligt Folketingsudvalg til Behandling af Jernbansager. Hvis det ærede Medlem var blevet staaende derved, synes jeg, at de Bemærkninger, han gjorde om Nyten af et saadant Udvalg, vilde være rigtigere, end naar han knytter dem til Jernbaneraadet; thi hvis man nedsatte et særligt Folketingsudvalg, vilde det i Virkeligheden kun sige, at Finansudvalget delte sig i to Afdelinger, af hvilke den ene Afdeling var Finansudvalg for Jernbansager. At lade Statsbanernes Budget behandle af Jernbaneraadet synes jeg er noget helt andet, selv ogsaa naar det drejer sig om større Anskaffelser. Det, som det ærede Medlem mente kunde være en Aarsag til, at man ikke sidder inde med Sagkundskab i Finansudvalget, synes jeg ikke faar nogen Vægt overfor Spørgsmaalet, om man skulde benytte Jernbaneraadet, thi dette bestaar heller ikke i særlig Grad af sagkyndige, det bestaar jo næsten udelukkende af Rigsdagsmænd. Jeg tror, man har gjort rigtigt i, saaledes som det er sket ved Loven, at begrænse Jernbaneraadets Virksomhedsomraade til foreliggende principielle Spørgsmaal, og der skal saamænd ogsaa blive Arbejdsstof nok til Jernbaneraadet, navnlig efterhaanden som Gennemførelsen af Loven om Statsbanernes Styrelse skrider frem. Jeg vil for øvrigt sige, at foruden de Forhold, som angaar Statsbanerne direkte, kunde jeg meget vel tænke mig saadanne Spørgsmaal, som vedrører Statsbanernes Forhold til andre Transportinstitutioner, tagne op til Drøftelse i Jernbaneraadet; jeg tænker f. Eks. her paa Samarbejdet mellem Statsbanerne og Privatbanerne. Dette Forhold indeholder særdeles vanskelige Spørgsmaal, som jeg meget kunde ønske at erfare Jernbaneraadets Stilling til. Det er ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem bemærkede, at det var en Forud-